

Omzwervingen

Beste donateurs

Nu de herfst zich heeft aangediend, blikken we even terug op de afgelopen zomerperiode. Opvallend is dat veel eigenaren dit jaar een nieuw thuis zoeken voor hun katten. Wij hebben deze verzoeken voor afstandskatten doorverwezen naar dierenopvangcentra in Regio Rijnmond. Er kwamen ook veel meldingen binnen van rondzwervende katten. Die vangen wij en nemen we ter observatie op in de zwerfkattenopvang. Daar kijken we of de kat echt schuw is, of dat het eigenlijk een tamme kat blijkt te zijn. Uiteraard checken wij alle katten om te kijken of ze een chip hebben. Ook proberen we de eigenaar te vinden in samenwerking met Amivedi en door middel van sociale media en de buurtapp van de melders.

Onze voornaamste werkzaamheden zijn het vangen van volwassen zwerfkatten om hen vervolgens te steriliseren of castreren om uitbreiding van het aantal zwerfkatten

te voorkomen. Deze katten krijgen tevens een gezondheidscheck en een behandeling tegen parasieten. Ook vangen en socialiseren we jonge zwerfkattjes waardoor een zwerversbestaan kan worden voorkomen.

Meldingen

Onze vrijwilligers in het veld hebben alleen al in vier maanden, van mei t/m augustus, bijna 500 katten gevangen, waaronder 232 volwassen katten, 217 kittens en 32 katten die terug konden naar de eigenaar dankzij een chip of Amivedi. Er waren veel meldingen van moederpoezen met kittens op de vreemdste plekken: midden in de weilanden, in achtertuinen, schuren, openbaar groen etc...

Onze vrijwilligers in de buitendienst maakten overuren en kwamen soms handen tekort. Het kan wel een paar dagen duren voordat de kat trek krijgt en op het voer afgaat dat in de vangkooi ligt. Dat geldt ook voor kittens, zij zijn doorgaans goed doorvoed en daar kunnen ze dan enkele dagen op teren. We zorgen ervoor dat er wel altijd water staat en vervolgens is geduld een schone zaak.

Moederpoezen

Zo kregen we een melding binnen dat er een poes was bevallen van drie kittens bij iemand in de tuin. Wij overlegden met de melder of de poes en kittens even in de tuin konden blijven. Dit om niet meteen stress te veroorzaken bij de moederpoes en om het risico te

beperken dat ze de kittens zou verstoten. De volgende avond belde de melder ons of we de poes wilden komen vangen. Volgens haar waren de kittens opgegeten door kraaien in haar tuin. Maar moederpoezen zijn altijd heel waakzaam over hun kittens en dit zou de poes niet zomaar laten gebeuren. We hebben daarom toch nog even afgewacht totdat na enkele dagen de melder belde dat zij ze had gevonden in haar tuinger. De slimme moederpoes verbleef al dagen met haar kittens veilig in de gietier om zo de zorg aan haar kittens te kunnen geven. We namen de kittens mee en gelukkig konden we ook de vermagerde poes vangen en haar samen met haar nestje opnemen in de kattenopvang.

Verboden terrein

Op een warme zomeravond kregen we een melding van drie kittens op een bouwterrein. Wij konden binnen een uur ter plekke zijn, maar voor de buurtbewoners leek dat een eeuwigheid. Ze maakten het hek open om bij de zwerfkattjes te kunnen komen. Andere bewoners die dit zagen gebeurden, belden de politie dat er mensen op verboden terrein liepen. Toen de politie kwam en hoorde dat er kittens moesten worden gevangen, gingen zij spontaan een handje helpen. Hoewel de kittens nog klein waren, werd er toch een agent in zijn hand gebeten. Uiteindelijk is het gelukt om ze alle drie te vangen; helaas is de moederpoes nooit gevonden. De kittens zijn tam geworden en hebben nu een fijn thuis. Ook was er een bijzondere melding over een moederpoes die in een parkeergarage tussen het plafond haar kittens grootbracht, zie pagina 32.

Vat op de Zwerfkatt

Prof. dr. Frans van Knapen heeft voor deze uitgave van Omzwervingen een artikel geschreven: 'Vat op de Zwerfkatt'. Het gaat over het terugdringen van gezondheidsrisico's voor mens en dier. Hij geeft hiermee het belang aan om verantwoord om te gaan met de zwerfkatten en ook met huiskatten. Frans van Knapen heeft destijds in 2015, als voorzitter van de Raad voor Dierenaangelegenheden, samen met een delegatie van de Raad onze zwerfkattenopvang in Rotterdam be-

zocht. De Raad beschouwt het bestaan van zwerfkatten in bepaalde situaties als onvermijdelijk, maar met passende maatregelen kunnen ongewenste gevolgen en risico's worden beperkt. Hij verwijst naar ons als een voorbeeld van een goede aanpak. Kijk op pagina 18 en 19 voor een samenvatting van zijn artikel.

Open Dag gaat niet door

Ook dit jaar kan de Open Dag in de zwerfkattenopvang niet doorgaan. Bij de laatste Open Dag in 2019 waren er ruim 1400 bezoekers. Met de achterliggende gedachte aan het coronavirus dat weer de kop op kan steken, zou het te druk worden. We nemen liever geen risico.

Donateur in het zonnetje

In de redactie van Omzwervingen is tekstschrijver Christine Verzijl ons komen versterken. Christine heeft een trouwe donateur in het zonnetje gezet omdat ze 92 jaar is geworden en gek op poezen is. Nu zij door een val in haar tuin aan huis gekluisterd is, heeft Christine een interview bij haar thuis gehouden. Als verrassing werden drie kittens langs gebracht zodat mevrouw met hen kon knuffelen, zie pagina 30.

Bedankt!

Wij willen alle donateurs bedanken voor de financiële ondersteuning voor de zwerfkatten. Zo kunnen wij ons doel om het welzijn van zwerfkatten te verbeteren, blijven nastreven. Alle

Frans van Knapen (rechts) in gesprek met Ineke en Ben tijdens een bezoek aan de stichting.

donateurs ontvangen twee keer per jaar ons magazine Omzwervingen. Hiermee kunnen wij u op de hoogte houden van het werk voor het welzijn van de zwerfkatten dat met de hulp van ruim tachtig vrijwilligers wordt uitgevoerd. Met dank aan drukkerij Juist! in Schiedam die deze najaarseditie Omzwervingen weer kosteloos voor ons heeft gedrukt ter ondersteuning van ons werk. Drukkerij Juist! zet op een aantal arbeidsplaatsen mensen in met een afstand tot de arbeidsmarkt. Zij geven iedereen een eerlijke kans en stimuleren persoonlijke groei.

Geef onze boodschap door

Geef Omzwervingen s.v.p. door aan andere kattenliefhebbers. Op die manier weten ze van ons werk voor de zwerfkatten en kunnen ook zij meldingen van zwerfkatten doorgeven, een zwerfkattje adopteren of donateur worden. Vraag een extra exemplaar bij ons aan als u een Omzwervingen wilt doorgeven. Veel leesplezier!

Ineke Jochims

Kraamschuur

De afspraak was al gemaakt: een moederpoes en haar dochter zouden gesteriliseerd worden. Maar moeders ontsnapte uit de schuur en kwam terug met een steeds dikker wordend buikje. De schuur werd een kraamschuur waar maar liefst zeven kittens geboren werden. Inmiddels werd in de paardenstal een schuwe poes met een nest van vier kittens ontdekt. Die hebben we gevangen en meegevoerd naar de opvang. De meldster heeft de andere zeven kittens, nadat ze goed opgevoed waren door moeders, geplaatst bij familie en vrienden. De poezen zijn na sterilisatie weer terug op hun mooie buitenlocatie. De schuwe dame struint lekker door de weilanden en moeder en dochter zijn voorbeeldige boerderijkatten geworden.

Een stukje elektronica

Op een dag zien mensen dat een kat wordt aangereden en dit helaas niet overleeft. Het blijkt een moederpoes te zijn... waar zijn haar kittens? Die worden gevonden op het dak van een schuur tussen de klimop, de poes had ze goed verstopt.

De Dierenambulance bracht de katjes, amper twee weken oud, naar een van onze gespecialiseerde gastgezinnen. Dit betekent om de drie uur flessen; het is een zware taak om zulke kleintjes enigszins dezelfde zorg als van hun moeder te kunnen bieden. Er

ligt dan ook een warme kruik in het verblijf, maar ook een knuffel met een stukje electronica in de buik. Daardoor horen en voelen de katjes een hartslag alsof ze bij hun moeder liggen, dit maakt hen rustiger.

Na veel zorg en vooral liefde stonden deze kleintjes na twee maanden op eigen pootjes. Wat een mooi resultaat want het lukt niet altijd. En helemaal mooi, de medewerker van de Dierenambulance heeft een van de kittens geadopteerd. Veel geluk, met dank aan het gastgezin!

Meelifter

Toen een mevrouw uit Krimpen aan den IJssel thuiskwam van haar werk, hoorde ze hard gemiauw vanonder de motorkap. Snel maakte ze die open: daar zat een jong poesje klem tussen de motor en bekabeling! Onze vrijwilligers kwamen meteen in actie en zo werd ze uit haar benarde positie bevrijd. De rit vanuit Capelle aan den IJssel is 4 kilometer en mevrouw vindt het

een wonder dat het poesje het heeft overleefd. Maar er is tussendoor ook een paar keer gestopt. Rest dus de vraag: waar is de barre tocht van het poesje begonnen? We hebben breed gezocht maar een eigenaar heeft zich niet gemeld. Na enkele weken bij een gastgezin is het poesje helemaal bijgekomen van haar hachelijke avontuur en ze heeft nu een nieuw thuis.

Mila, Kitty en de muiswinkel van Isa (8)

Ik hou van knutselen en maakte een muiswinkel. Op een dag zag ik daar ineens onze poes Mila in liggen. De winkel is een beetje klein voor haar, maar ze vindt het een heerlijk plekje. Een paar dagen later ontdekte onze andere poes Kitty - de dochter van Mila - de winkel ook. Ik vind het niet erg dat er geen muis meer iets komt kopen, want het is nu een poezenhuis geworden. En daar knuffel ik graag met de poezen. Mila (5) is twee jaar geleden bij ons komen wonen met haar dochter Kitty (2). Ik ben heel blij dat we deze poezen hebben gekozen. Ze zijn hier heel blij, gaan veel naar buiten en ik vind ze heel lief ♥

Herrieschopper

“Na wekenlang wakker te zijn gehouden door een nocturne onruststoker, kunnen de bewoners van Overschie eindelijk genieten van hun nachtrust. De beruchte rode zwerfkat, die volgens bewoners iedere nacht de hele buurt wakker miauwde, is gevangen en meegenomen door Stichting Zwerfkatten Rijnmond.”

Zo luidde de kop boven een artikel van Open Rotterdam waar buurtbewoners hun beklag deden over dit luidruchtige heerschapp. De kater had geen eigenaar en is door onze dierenarts gecastreerd. Na herstel was hij weer welkom in z'n vertrouwde buurtje!

Als appeltjes uit de boom...

Op een avond kwam de Dierenambulance Zuid-Holland Zuid met vijf nog jonge, tamme katjes langs bij de opvang. De stumpertjes waren door hen uit een boom geplukt op de drukke Groene Kruisweg. Vermoedelijk zijn ze daar neergezet en in paniek zochten ze het hogerop. De katjes waren erg ontdaan maar ook zeer hongerig. Ze gingen naar een gastgezin om aan te sterken. De vindplek is nog lang in de gaten gehou-

den door de mensen die de melding hadden gedaan maar de moederpoes liep daar niet. Na een tijdje waren de kittens genoeg aangesterkt en klaar voor plaatsing. Ze kregen nog een laatste check bij de dierenarts. Alle vijf de katjes hebben een gouden mandje gevonden: bij drie verschillende gezinnen die een plekje in hun hart en in hun huis hebben. Zo leuk om deze jonge meiden te zien met hun nieuwe huisgenootje(s)!

Sponsorloop 2022

Jaarlijks vangen we veel oudere zwerfkatten op die veterinaire zorg nodig hebben en dit kan al snel in de papieren lopen. Senior katten hebben vaak last van gebitsproblemen zoals pijnlijke ontstekingen of rotte tanden en kiezen. Deze katten moeten een gebitsbehandeling ondergaan - een grote en dure ingreep. Daarom hebben onze vrijwilligers Astrid, Lindsey, Liz, Anna, Ed en Bente (niet op de foto) zich op zondag 10 april in het zweet gelopen tijdens de kwart marathon van Rotterdam om zo veel mogelijk geld in te zamelen. En dat is ze gelukt: 1620 euro! Fantastisch gedaan en alle sponsors natuurlijk heel erg bedankt namens de oudjes die nu weer lekker kunnen eten en hun tanden weer bloot kunnen lachen.

Kijk niet naar de looks!

W e kregen een melding over een huishouden met te veel katten die daarom niet de nodige zorg kregen. Dit komt vaker op ons pad, maar in dit geval was het wel bijzonder: het betrof Ragdolls, een langharig kattenras. Daarom des te beter dat ze uit deze moeilijke situatie zijn gered; ze waren sowieso het vertrouwen in de mens kwijt maar ook hun vacht was dringend aan een onderhoudsbeurt toe. Ella, Lady, Garfield, Nala en Kaatje (foto) kregen de juiste zorg in gastgezinnen en hebben inmiddels hun huisje gevonden. We zijn daarbij wel selectief geweest: "Kijkt u alleen naar de looks, dan hoeft u niet te reageren!"

Kerstmannetjes

De chocoladeletters verschijnen alweer in de schappen en voor je het weet liggen in de buurtsuper de kerstkransjes gebroederlijk naast de pepernoten. Het is natuurlijk nog lang geen Kerst maar een van onze gastgezinnen wist vorig jaar een waar kerstmannen-paradijs te maken van de kooi waarin normaal gesproken kittens worden opvangen...

Sinds enkele jaren socialiseren wij kittens voor SZR. In een van onze slaapkamers staat een grote kooi waarin zich een lekker slaapbakje en uiteraard een kattenbakje bevindt. Het is de bedoeling dat de kittens tijdens de eerste dagen van hun verblijf kunnen wennen aan geluiden in huis en aan de eventuele aanwezigheid van andere huisdieren. Wanneer een kitten na enige tijd over zijn kopje kan worden geaaid en onder zijn buikje kan worden opgetild, mag deze vervolgens de kamer gaan verkennen. Vooral die stap is spannend aangezien een kitten overal in, achter, op en onder wil kijken. Al met al is er dan veel leven in de kattenkamer!

Na het vertrek van ons laatste socialisatiekitten van 2021 bleef het even stil

in de kamer. Het was nog coronatijd en we gebruikten de kamer regelmatig voor thuisactiviteiten zoals het leggen van een puzzel, het kijken naar TV etc. Maar het was niet echt gezellig om tegen zo'n lege, metalen kooi aan te kijken. Zodoende ontstond tijdens het uitpakken van de kerstversiering het idee om de kooi tijdelijk beschikbaar te stellen aan kerstmannetjes. Zo geschiedde en de nieuwe bewoners hadden het erg naar hun zin; met als hoogtepunt toch wel de grote tafel met het aangepaste servies (links op de foto). Het afscheid nemen van de kerstmannen was haast net zo moeilijk als het afscheid nemen van een kitten. Maar de kooi werd weer snel bewoond door een nieuw socialisatiekitten.

Jacqueline van Asten-Noordijk

Kleine doorzetter

Half februari kwam, als een van de eersten dit jaar, een moederpoes bij ons binnen. Ze had enkele dagen eerder haar kittens gekregen bij iemand in de tuin en werd pas later ontdekt. Door de kou waren drie van haar kittens al overleden. Maar eentje had het dus wel overleefd. Het doorzettertje werd vernoemd naar vrijwilliger Wilma. Zij was zeer geliefd en ons net daarvoor ontvallen. Het poesje en haar moeder zijn samen geplaatst, lees op pagina 13 hun verhaal...

Uw spulletjes voor de zwervkatten

Dit najaar is er geen Open Dag, dus ook geen braderie met onder meer de verkoop van gedoneerde spullen ten bate van de zwervkatten. Maar uw overtollige of ongebruikte spullen zijn nog altijd zeer welkom. Zoals kattenartikelen, serviesgoed, brocante, hebbedingetjes, kleding, huishoudelijke apparaten of witgoed. U kunt deze brengen naar:

Bambi 2e handwinkeltje
Resedastraat 51B
3073 CT Rotterdam

Open 11.00-15.30 uur

Telefoon: 06-33152366

Grote dingen kunnen in overleg worden opgehaald. Met de opbrengst steunt u de zwervkatten!

Kleuterpoesjes zijn klauterpoesjes

Marga van Dordt en haar gezin wonen op een boerderij en bieden al jaren een goed adres voor schuwe zwervkatten die niet meer terug kunnen naar hun vertrouwde stek. Zo ook deze twee jonge poezen die niet blij zouden worden in een thuissituatie. De door hen benoemde 'kleuterpoesjes' Taksi en Fristi ravotten nu heerlijk op het boerenerf!

Lief gebaar!

Vlak voor Pasen stond groep 5c van school KDBS Het Tangram voor de deur. Met allemaal lekkere dingen voor ons, maar ook voor de zwervkatten. Hoe dit zo? Juf Megan heeft enige tijd geleden een kat via ons geadopteerd en wilde ons samen met de klas verrassen. Nou, dat is gelukt! Heel erg bedankt voor dit lieve gebaar!

'Ma Dalton'

'Ma Dalton zat in de gevangenis. Niet zozeer om criminele activiteiten, wel vanwege het illegaal kraken van de kruipkelder aldaar, samen met haar nog piepjonge kittens. Familie Dalton werd gesnapt en onze vrijwilliger Jaap wierp zich op als barmhartige cypier. Al kruipend wist hij het prille gezinnetje op te duikelen en zodoende verhuisde Ma Dalton en kroost naar een Open Instelling: in dit geval de kattenopvang. Weliswaar nog steeds in beperkte vrijheid maar wel met kattenbrokken in plaats van water en brood! Enfin, de kleine bajesklantjes zijn succesvol op het goede pad gestuurd. Intussen nam de reclassering Ma Dalton nog eens goed onder de loep... niks misdadigs te bekennen en ze blijkt de onschuld zelve! Gewoon een zorgzame moeder die heeft geknokt voor haar kittens. Deze gerechtelijke dwaling willen we dan ook graag goedmaken. Sinds de vrijspraak is Ma Dalton op zoek. Als eizinnige dame is de nodige vrijheid ontbeerlijk en dat is haar goed recht. Maar een toekomstig liefdevol thuis met tuin? Nou, daar zou ze een moord voor doen!'

Zo verscheen Ma Dalton in augustus als adoptiekat op onze website. Haar kittens stonden op het punt om uit te vliegen en ook zij was toe aan een fijn thuis. Hier ging een heel avontuur aan vooraf en ook de media zoals het AD, Havenloods, EditieNL en RTV Rijnmond, plaatsten destijds een artikel over het heldhaftige optreden van vrijwilliger Jaap. door Carla van der Marel

Half juni kregen we een melding van een elektromonteur: in de kruipruimte van de voormalige gevangenis aan de Noordsingel zat een poes met 5 kittens. Vrijwilligers Jaap en Erik gingen er naar toe om het gezinnetje te vangen. Op RTV Rijnmond vertelt Jaap dat het niet gemakkelijk was want de ruimte was erg klein en lag vol met kabels en leidingen: "Ik moest dus overal goed kijken en er voorzichtig overheen stappen." Ook stond hij er alleen voor: "Mijn collega Erik heeft claustrofobie!"

Eenmaal in de kruipruimte zag Jaap de moederpoes al snel en nog geen kwartier later was ze in de vangkooi gelopen. Jaap vervolgt: "De kittens zaten in een andere ruimte, daarvoor moest ik twee keer door een gat heen om bij ze te komen." Gewapend met een zaklamp kreeg hij uiteindelijk alle kittens in een vervoersbox. Opgelucht kroop Jaap

weer naar boven waar Erik op hem wachtte. In de opvang bleek de poes ondervoed, het had dus niet langer moeten duren. In een gastgezin konden ze rustig aansterken. Zeven weken later verscheen adoptiekat Ma Dalton op onze website.

Ze heeft geen moord hoeven plegen... Loeki den Besten kwam voor een kitten maar nam ook moeders mee naar huis: "Het poesje heeft de naam Jackie Dalton gekregen, vernoemd naar een van de Daltons. Met een moeder die Ma Dalton heet, kon dat natuurlijk niet anders. En het zijn echte crimineeltjes ;-)
De kleine kruipt overal op en in en als beiden uitgespeeld zijn, liggen ze lekker bij elkaar of komt de kleine bij mij liggen. Ma Dalton komt al af en toe naar me toe om kopjes te geven. Ik ben erg blij dat ik onverwachts toch Ma Dalton in huis heb genomen!" Eind goed, al goed!

Achtervolging op het boerenland

Omdat er bij ons op het terrein meerdere zwervkatten rondlopen, staat in een klein huisje achter mijn yogastudio altijd wat eten voor ze klaar. De laatste tijd zagen we steeds een lief, schuw poesje. Dat er iets te eten was, had ze goed in de gaten. Ik maakte een foto van haar en deelde deze via diverse kanalen. Vooralsnog bleek ze inderdaad een zwervertje. In overleg met Stichting Zwervkatten Rijmond plaatsten we een vangkooi om haar te vangen. Op die manier zouden we kunnen checken of ze een chip had en of ze gesteriliseerd was.

Twee medewerkers van de stichting brachten de vangkooi. Ze gaven nog mee dat ik in de gaten moest houden

of de poes drachtig of zogend was (te herkennen aan een hangbuik met grotere tepels). Het was immers de periode van het jaar waarin veel kittens geboren worden. Ik besloot nog even te wachten met het neerzetten van de kooi, zodat ik haar wat beter kon bekijken. Het leek inderdaad of ze zogend was. Dat ze minimaal twee keer per dag langskwam en daarbij leek te roepen om extra voer, bevestigde mijn vermoeden.

Wederom in overleg met de stichting werd besloten eerst de kittens te traceren. Dat is op het boerenland met diverse stallen en schuren best lastig. Toen de poes kwam eten, besloot ik haar op veilige afstand te volgen. Zo-

dra ze klaar was met eten, ging ik achter haar aan. Ik klom over hekken en volgde haar bij haar tocht over verschillende stukken grond tot ik onze buurman tegenkwam. Hij is schapenboer en hij dacht iets op zijn terrein gezien te hebben. Ik ben daar op veilige afstand gaan kijken en ja hoor, daar zaten drie humpty dumpty's tussen de struiken achter op zijn land.

Ons plan was om de volgende dag eerst moeder te vangen en daarna de kittens. Er volgde echter een helse nacht met onweer, windstoten en regen. Ik vroeg me af of de kittens na deze nacht nog wel op dezelfde plek zouden zijn. Daarom besloot ik om toch eerst even bij de kittens te gaan

kijken voordat ik de vangkooi voor moeder ging plaatsen. Ze waren inderdaad weg ... Gelukkig kwam moederpoes 's middags weer langs voor een hapje eten. Ik liep haar weer achterna maar pas drie dagen later kon ik haar echt goed volgen. Toen we bij de struiken naast de schapenschuur kwamen, begon ze ineens te mauwen. En ja hoor, daar kwamen de kleintjes uit het gras tevoorschijn. De volgende ochtend heb ik nog een keer gekeken en van een afstand zag ik moeder met haar kleintjes liggen.

Nadat ik de vangkooi met wat vlees erin had geplaatst, zat moeders er in no time in. Vol goede moed ging ik de kittens halen, echter... ze waren weer weg! Toch nog even verder gekeken en ineens zag ik ze iets verderop door een ieniemenie gaatje wegschieten bij de stal. Dit zorgde wel voor wat stress. Wat nu? Gelukkig zijn de medewerkers van Stichting Zwerfkatten de rust zelve. Ik kreeg het advies om vangkooitjes neer te zetten. We brachten moederpoes naar de opvang en reden terug met drie vangkooitjes. Die dag gebeurde er niets meer, maar de volgende dag zaten er

twee stuks in één kooi. Yes! Aan het einde van de dag werden ze opgehaald. De vrijwilliger gaf het advies om wat makreel in blik te kopen en dat in de kooi te leggen. Maar de dag erop gebeurde er niets, en de dag daarna ook niet. Toch maar vlees-natvoer neergelegd en daar ging nummer drie voor. Die hield dus niet van vis.

Die avond heb ik de kleine zelf naar de stichting gebracht. Samen met een van de vrijwilligers hebben we deze herenigd met moederpoes en de andere twee kittens. Zo mooi!

Ondertussen zijn de kittens bij gastgezinnen en moederpoes is gesteriliseerd. Zij bleek wel echt een zwerver dus ze loopt hier weer in onze polder rond te struinen en eet met de rest van "mijn" zwerfkatten mee.

Voor mij was dit de tweede keer dat ik samen met de stichting een nestje van een zwerver heb kunnen vangen. Daarnaast waren er ook nog wat oudere zwerfkatten en zo zitten we op een score van elf katten. Ik ben blij en dankbaar dat de stichting er is voor de jonge zwervertjes en natuurlijk ook voor de oude zwervers. **Merel du Bosc**

Nox en Lux

Zoals beloofd een berichtje over de katjes die ik bij jullie opgehaald heb. De moederpoes heb ik Nox genoemd en haar kitten Lux. Dat is Latijn voor nacht en dag: allebei verschillend, maar onlosmakelijk verbonden, net als deze twee poezen!

De dames hebben vorige week luidkeels commentaar geleverd op mijn rijstijl, maar eenmaal in hun nieuwe huis was het meteen goed: Nox kwam haar mandje uit en begon direct kopjes te geven. Lux begon gelijk aan haar ontdekkingstocht. Ze zijn allebei nieuwsgierig en speels, ze stoeien lekker met elkaar en kunnen heerlijk chillen in het zonnetje. Ze zijn graag bij mij in de buurt, laten zich aanhalen en (indien nodig) oppakken en komen mijn bezoek nieuwsgierig begroeten. Het zijn echt ideale huisgenootjes!

*Ik had een aanvraag gedaan voor twee kittens; de optie van een moederpoes met kitten is nooit bij mij opgekomen. Maar wat ben ik blij dat jullie me gebeld hebben over dit stel! Ik geniet er ontzettend van om te zien dat ze zo op elkaar gesteld zijn, hoe ze samen spelen, elkaar uitdagen en hoe moeder haar kleine opvoedt. Ze zijn heel leuk en lief. Ik word vrolijk van de levendigheid die zij in huis brengen. Ik had het echt niet beter kunnen treffen! **Annemieke Ramp***

“Hoe waardevol is het, dat mensen een melding doen van een kat die het moeilijk heeft. Zonder dat, kun je je werk niet doen...”, zegt vrijwilliger Ria Timmerman, secretaris van Stichting Zwerfkatten Rijnmond. Naast deze rol in ons bestuur, is Ria regelmatig in de opvang om de katten te verzorgen. Verder vangt ze, samen met haar man Peter, thuis katten op die tijdelijk extra zorg nodig hebben. *door Nadia Haïfi*

Samen met Peter zit Ria aan tafel in een heerlijk rustige tuin. Die ziet er pico bello uit. Dat kan ook niet anders, aangezien Peter 25 jaar een hoveniersbedrijf runde. En ook Ria heeft groene vingers: zij sprong regelmatig bij als Peter het druk had - naast haar baan als planner bij een zorginstelling. Nu ze allebei gestopt zijn met

werken, vullen ze hun dagen met andere bezigheden. Het tuinieren zorgt voor ontspanning. En ze gaan regelmatig een weekje weg. Daarom hebben ze zelf geen kat meer: “We willen er wel goed voor kunnen zorgen” zegt Ria. “We zijn allebei gek op katten.” “Op dieren!”, verbetert Peter haar, “want we hebben ook kippen gehad”.

Leasepoes

Bijzonder grappig: op dat moment komt Maaike, de poes van de burens, aangeslenterd. “Onze leasepoes”, grapt Peter. De leasepoes nestelt zich in een streepje zon en luistert mee hoe Ria met onze stichting in aanraking kwam. “In de beginjaren haalde ik een poes op bij Ineke. Onder de indruk van de werkwijze, werd ik meteen donateur. Ik bleef op de hoogte door de nieuwsbrief en zag hoe de stichting zich ontwikkelde en professioneler werd. Dat geldt ook voor de nieuwsbrief. Ik vind

het super leuk om Omzwingen te lezen.”

Zo zag Ria vier jaar geleden de vacature voor secretaris en was ze blij dat zij uiteindelijk de gegadigde werd. De bestuursvergaderingen worden op kantoor in de kattenopvang gehouden. “Regelmatig liep ik vooraf samen met Ineke een rondje langs de katten. Toen ging het kriebelen... als ik daar wat meer zou kunnen doen... Maar het was destijds niet met mijn drukke baan te combineren. Toen ik afgelopen voorjaar stopte met werken, bood dat mogelijkheden.” Zo kwam Ria dus in het team kattenverzorgers terecht en ze vond het direct helemaal geweldig. “Allereerst werk je samen in een team. Je doet het echt met elkáár. Iedereen is heel begaan met de katten, dat vind ik mooi. Je krijgt goede begeleiding, werkt volgens protocollen en het is altijd weer een verrassing wat ik tijdens de verzorging ga meemaken.”

Poes uit Oekraïne

Toen Ineke zag hoeveel plezier het contact met de katten gaf, polste ze of Ria ook gastgezin wilde worden. Dat moest natuurlijk wel eerst met Peter besproken worden, want het is best een verantwoordelijkheid om een kat tijdelijk thuis extra zorg te bieden. Samen besloten ze dit te proberen. Dat bleek het begin van bijzondere gebeurtenissen... "De eerste was poes Basja uit Oekraïne. Op de vlucht voor de oorlog werd zij meegenomen naar familie in de buurt van Rotterdam. In het drukke huishouden kon Basja niet aarden en toen werd SZR ingeschakeld. Maar ook in de opvang was Basja heel gespannen. Bij ons thuis kon ze meer tot rust komen."

Het stel kreeg een bench mee, zodat Basja vanuit een veilig plekje kon wennen. Maar ze bleef angstig. Peter nam daarop een weloverwogen risico: "Ik wilde haar het vertrouwen geven en de

mogelijkheid om de boel te verkennen. Ik opende de deur van de bench, en jawel, ze sprong direct op schoot", zegt hij met een grote glimlach. "Ze had wel duidelijk een voorkeur voor Peter en het bleef eerst oppassen geblazen", voegt Ria toe. "Af en toe gaf ze uit angst nog wel eens een pets, maar altijd zonder nageltjes." Na zeven weken was Basja een lieve kroelpoes geworden en was het tijd om een fijn thuis voor haar te zoeken. Met pijn in hun hart namen ze afscheid. "Maar ze is heel goed terechtgekomen! En daar was het om te doen."

Kort daarop kwam het volgende verzoek om een kat op te vangen: kater Boef tobde met blaasontsteking. Hij moest nauwlettend in de gaten gehouden worden en het vergde wat extra inspanning, zoals urine opvangen en regelmatige bezoeken aan de dierenarts. Boef was een schatje en wond Ria en Peter in no time om zijn kattenspootje. Alle goede zorgen ten spijt, moest Boef een operatie ondergaan om de terugkerende blaasontstekingen te verhelpen. Gelukkig herstelde hij goed en ging ook hij een zonnige toekomst tegemoet bij een nieuw baasje. In de immer drukke opvang stond inmiddels alweer een poesje te trappelen dat intensieve zorg nodig had. Het ging overduidelijk om een drachtige poes met een enorme buik. Ze kon nauwelijks op haar pootjes staan.

Gekookte kip

Dit poesje, Afke, was net bij de dierenarts geweest, die inschatte dat het nog even zou duren voordat ze zou bevalen. Maar omdat ze erg mager was, niet at en had overgegeven, was de nood hoog: iemand moest in een rustige omgeving proberen om haar meerdere keren per dag te laten eten. Ria en Peter twijfelden wel even, want ze hadden geen ervaring met kattengeboortes. "Maak je niet te veel zorgen, de meeste poezen kunnen het allemaal zelf", stelde Ineke hen gerust. "En als er wat is, kun je me bellen hoor!" Al snel zou blijken dat dit een van de meest uitzonderlijke bevallingen zou worden. Eenmaal thuis aangekomen, besloten Ria en Peter eerst kipfilet te koken. Hier hadden ze al goede ervaringen mee met Boef.

Tot hun opluchting slobberde Afke lekker aan het kookvocht en at ze ook genoegzaam de kip op. Zo, dat was alvast voor elkaar.

De volgende middag werd het ernstig, vertelt Ria. "Peter riep wat en ik hoorde 'dood'. Ik rende erheen. In een vlies zat een minikitten, dat niet bewoog. Het tweede kitten kwam eruit en de moederpoes lag ernaar te kijken. Ze deed niets. Wat nu? Wij Ineke gebeld. We kregen een spoedcursus verloskunde. Je kunt helpen met het vlies openmaken, zodat het kitten gaat ademen. Achter elkaar kwamen de kittens er in een golf uit. Vijf... zes... zeven. Zo spannend! Gelukkig bleef Peter rustig. Het dode kitten hebben we meteen weggehaald bij de poes." In totaal waren er dus 8 kittens geboren. Afke ging 's avonds rustig liggen, wat de indruk gaf dat de bevalling achter

de rug was. De volgende ochtend vroeg gingen Ria en Peter kijken hoe het met de overgebleven zeven kittens ging. Er lagen 2 kittens dood naast het nest, maar vervolgens lagen er nog zeven in het nest. "Hoe kan dat nou, zeiden we tegen elkaar. Afke had er die nacht nóg twee gekregen!" Voor wie de tel kwijt is: in totaal had dit poesje tien kleintjes op de wereld gezet. Vandaar de naam Afke: van het bekende boek Afke's tiental.

Kwetsbaar

Tien kittens, dat hebben wij in het negentienjarig bestaan van Stichting Zwerfkatten Rijnmond nog nooit meegemaakt en ook de dierenarts stond versteld. Dat dit uitgerekend bij een gastgezin moest gebeuren dat zich verheugde op de ontroerende gebeurtenis van een eerste geboorte... De

poezenfamilie werd, wegens vakantie, na enige tijd overgedragen aan een ervaren gastgezin in de buurt. Ook de overgebleven kittens bleken kwetsbaar: uiteindelijk zijn er twee in leven gebleven. "Ze zijn prematuur geboren en bij een aantal kittens werd een ernstige, aangeboren afwijking ontdekt. Ze hebben zich gewoon niet goed kunnen ontwikkelen in dat lijfje", blikt Ria terug. Peter schudt zijn hoofd: "In zo'n katje, dat past gewoon niet", zegt hij met zijn handen 30 centimeter uit elkaar. Inmiddels is het (ten tijde van het interview) drie weken geleden en heeft Ria regelmatig contact met het andere gastgezin. Haar gezicht licht ineens op: "Anja vroeg of ik wilde komen kijken en Afke is zo opgeknapt! Ze zag er zo veel sterker uit! Dat deed me echt goed, om haar zo te zien." "En we zien het ook positief in", vult Peter aan, "zonder de melder en zonder ons hadden ze het geen van allen gered. Daar zijn we ons van bewust."

Dat Ria en Peter nu even geen zorgtaak hebben, is enerzijds prettig, maar het is het ook wel erg stil in huis. "Je komt thuis en er is geen 'miauw', geen begroeting." Peter staat op om nog wat te drinken te halen. Buurpoes ziet haar kans schoon, ploft neer in zijn stoel en laat zich tevreden door Ria onder haar kin kriebelen.

Binnenkort openen ze weer hun huis - en hart - voor een volgende kat in nood. "Want ieder dier dat je redt, is er weer één."

 Basja

Toen ik Basja op de site zag, vond ik haar erg leuk en het verhaal sprak me enorm aan. Nog even getwijfeld maar ik kon haar niet uit mijn hoofd zetten. Dus gebeld en eigenlijk geen seconde spijt gehad. Ook niet toen ze de eerste avond gelijk in mijn bed had gepoept en geplast, beginnersfout van mijn kant. Het is een dame met een eigen wil; in de avond komt ze bijvoorbeeld naar boven om mij over te halen om naar beneden te komen, dan wil ze op schoot en gekroeld worden. En doe er maar niks anders bij; dat wordt niet op prijs gesteld, dan krijg je een pets. In het begin was ze erg gericht op eten maar dat is wat minder geworden. Ik heb het een en ander aangepast want

ik wil geen vierkante poes. Sinds twee weken is ze naar buiten. Ik vond het best spannend en zij ook maar met een paar aanpassingen gaat het goed. Ze dacht eerst van 'ik trek me wel op aan de schutting' maar daar heb je spierballen voor nodig en die krijg je niet als je de hele dag ligt te slapen. Ik moet vaak om haar lachen, vorige week heb ik de bak naar zolder verplaatst. Dat moest ik even laten zien aan Basja, gaat ze er in liggen rollen, zo grappig. In de ochtend heeft ze geen haast. Ze wacht rustig af wanneer ik naar beneden ga, heel prettig, daar hou ik van. Het is een leukerd, eind goed al goed voor het vluchtelingetje uit Oekraïne. Pootje van Basja **Ria Kuil**

advertenties

Dierenkliniek D.C.I. van der Star

Charlois:
Wolphaertsbocht 43-45
010-4954768

Lombardijen:
La Fontainestraat 5
010-2910060

klantgericht
zonder poespas

 RISTORANTE LA FOCACCIA

 Hollandsch Diep 2a
2904 ER Capelle a/d IJssel

 010-4581427

 info@lafocacciaristorante.nl

 lafocacciarotterdam

KOOS

VAN TECHNIEKER
LEEUVEN PIANO

Sonoystraat 6a
3039 ZT Rotterdam
010-4675559
06-51728151
koosvanleeuwen@planet.nl

stemmen
onderhoud
repareren
reviseren
taxeren
in- en verkoopbemiddeling

Vat op de zwerfkat door prof. dr. Frans van Knapen

Buitenkat, loslopende kat, weggelopen kat, verdwaalde kat, achtergelaten/gedumpte of verlaten kat, verloren kat, straatkat, zwerfende huiskat, verwilderde kat.

De Raad voor Dierenaangelegenheden (RDA) inventariseerde aanwezige informatie of gehanteerde schattingen van het aantal zwerfkatten in de stad (grote steden) in Nederland. De door de RDA geformuleerde definitie van een zwerfkat: het dier heeft géén eigenaar (meer), verplaatst zich vrij en plant zich voort, het heeft geen identificatie-/registratiekenmerk.

De schatting van het aantal zwerfkatten in Nederland ligt ergens tussen de 135.590 en 1,2 miljoen (WUR, 2018). Kortom: veel tot heel veel eigenstandige katten in het stedelijk gebied en sommige nabijgelegen natuurgebieden. De onderzoekers bespraken vooral overlast, ergernis, vernielingen, lawaai en het grote aantal prooidieren (muizen en vogels) dat wordt gevangen en opgegeten. Ze vervuilen zandbakken, tuinen en

moestuinen met hun ontlasting. Niemand repte eigenlijk over de gezondheidsproblemen voor mens en dier (kat), dierwelzijn en over de relatie met natuur / wilde dieren.

De huiskat is de permanente bron voor nieuwe zwerfkatten. Niet gesteriliseerde poezen en ongecastreerde katers zorgen zo voor een ongebreidelde vermenigvuldiging van de zwerfkattenpopulatie.

De huiskat is het enige huisdier dat vrijuit in de omgeving mag loslopen. Hondeneigenaren zijn daar weleens jaloers op: honden horen aangeliind uitgelaten te worden en de poep wordt door de eigenaar verwijderd. Overtreding wordt door BOA's beboet met €95.

Boeiend is ook dat gemeenten sinds enkele jaren onder speeltoestellen voor kinderen in parken geen (stoep)tegels meer mogen gebruiken, maar zand of rubberen tegels. Zand is het goedkoopst, dat kan iedereen zelf constateren. Weer een speelplek voor kinderen bevordert tot openbare kattenbak!

Twee problemen dus met huiskatten: ze worden niet of te laat gesteriliseerd en ze zijn niet identificeerbaar/geregistreerd, dus de eigenaar is zeer moeilijk te achterhalen. Alleen al hiervoor regelgeving organiseren, zou een substantieel deel van het probleem van zwerfkatten kunnen beperken.

Infectieziekten en zoonosen

Katteninfecties die besmettelijk zijn voor andere katten (maar niet voor de mens) kunnen voor een enorme ziektelast en aantasting van het dierwelzijn zorgen in zwerfkattenpopulaties. Denk hierbij aan: niesziekte, kattenziekte, Feline leukemievirus, Feline immunodeficiency virus.

Zoönosen zijn infectieziekten die wel van katten naar de mens kunnen overspringen. Denk hierbij aan: schurft, ectoparasieten, schimmelinfecties, kattenkrabziekte, infecties door kattenbeten, Toxoplasma, Toxocara, lintworminfecties, Giardia, Cryptosporidium en maagdarminfecties zoals salmonellose.

Van al deze zoönosen neemt de spoelworm (Toxocara) een belangrijke plaats in als ziekteverwekker bij de mens; buikklachten, gewrichtspijn, chronische vermoeidheid, acute oogklachten, en ze zijn verantwoordelijk voor het versterken van aanwezige allergische aandoeningen als astma en COPD. Kortom: redenen genoeg om nog eens na te denken over het regelmatig ontwormen van *alle* katten en honden in ons land. Moet dat? Ja, wij hebben een Wet publieke gezondheid waarin de gemeente verantwoordelijk is voor gezondheidsbescherming. Daarom bestaan er instellingen zoals een GGD en een RIVM. Doen die hier iets aan? Nee, iedereen wijst naar een ander of zwijgt erover. Wie gaat dat betalen? Zwerfkatten hebben geen eigenaar!

Gewenste, neen, noodzakelijke beheersmaatregelen

1) Bronaanpak: identificatie én registratie van huiskatten, verplichte castratie van gehouden katten, stimulering van ontworming volgens internationaal schema (ESCCAP.org) én voorlichting over de gevaren van het los laten lopen van katten. Kortom: verantwoord eigenschap.

2) Bestaande zwerfkattenpopulatie: het vangen, castreren, ontwormen, vaccineren, voor infecties behandelen en terugzetten van waar het dier vandaan kwam (vertrouwde omgeving). Samengevat: TNRC, maar dan wel als dat ingebed wordt in een instelling die contact heeft en houdt met de verschillende wijken waar zwerfkatten voorkomen en vrijwilligers/kattenliefhebbers die bereid zijn mee te blijven kijken en zorgen.

Ondoenlijk? Een perfect uitgebalanceerd en werkbaar systeem functioneert in Rotterdam Rijnmond (Stichting Zwerfkatten Rijnmond). De stichting, de gemeenten en honderden vrijwilligers doen dit gewoon en al 20 jaar! Het kan dus wel!

Zelfs ondergetekende, die ooit meende dat zoiets niet realistisch kan zijn, is hiervan nu volledig overtuigd. Daarom is rapportage van de RDA over zwerfkatten en volksgezondheidsproblematiek bij TNRC-aanpak nadrukkelijk Stichting Zwerfkatten Rijnmond als model aangewezen hoe het moet en hoe het kan. Daar kunnen gemeenten overal in het land dus hun voordeel mee doen! Blijft nog te wensen over: hoe gaan we regelmatige ontwormingscampagnes organiseren voor zwerfkatten in het stedelijke gebied? Organiseren met welwillende vrijwilligers die de katten ook voeren is geen probleem, maar de kwestie is: wie gaat die medicijnen of ontwormingsmiddelen betalen?

Tenslotte: gevangen katten kunnen herkenbaar, tam, en/of gesocialiseerd zijn zodat plaatsing bij een nieuw gezin een optie is. Soms zijn gevangen katten er zo slecht aan toe of zo oud en versleten dat euthanasie de enige optie is. Dat hoort er allemaal bij. Maar het kan en het werkt wonderwel in Rotterdam Rijnmond. Tot heil van inwoners en katten.

Heeft u interesse om als bedrijf, vereniging, vriendenclub of als particulier een kattenverblijf te ondersteunen?

Stichting Zwerfkatten Rijnmond biedt de mogelijkheid om een kattenverblijf te ondersteunen voor een bedrag vanaf €250 tot €2.500 per jaar, afhankelijk van de kamer. Er is keuze uit kattenkamers met drie, vier of zes verblijven, moederpoes- en kittenkamers, de huiskamer, quarantainekamer en de operatiekamer. Als wederdienst komt een naambord in de zwerfkattenopvang te hangen en een vermelding op de website met het eigen logo. Als ondersteuner wordt u op de hoogte gehouden van onze activiteiten.

Ook ondersteuner worden?
Neem contact op per e-mail:
info@zwerfkattenrijnmond.nl

*"Steun ons
verblijf in de
zwerfkatten-
opvang!"*

dank aan de ondersteuners

DORTLAND
EN
VAN BEEM
ENVELOPPEN

ONE MEDIA
sales & mediabureau

Poes Bela &
Kater Sjonnie

4 FRUIT COMPANY

benhousing
De tofste woningen van Rotterdam!

www.benhousing.nl

Katten: ze lopen weg, ze krijgen een ongeluk, je kunt ze niet binnenhouden...

We stoppen ermee! Dat zeiden we zo'n 10 jaar geleden tegen elkaar. Toch lopen er nu twee katten van Stichting Zwerfkatten Rijnmond op ons erf. Toen het afgelopen winter hier een beetje al te gezellig werd (complete rattenfamilies in de stal en bij de kippen) zijn we 'om' gegaan. Immers, rattengif mag niet meer maar een rattenvval vinden we ook niks. Een paar boerderijkatten; zou dat wat zijn?

Dus eerst kwam Karel, die zich ontpopte tot een eersteklas vrijkous en eigenlijk alleen maar op schoot wilde.

Stukje bij beetje pakte hij iedere dag iets meer vrijheid. Maar voor onze paarden was hij heel bang. Kwamen die te dicht in de buurt, dan blies hij naar ze en haalde uit.

Nu woont sinds een paar weken roodwitte poes Annabel bij ons en bij Karel. Een totaal ander type: ze ging, na eerst drie weken verblijf in een ren om rustig te wennen aan de nieuwe omgeving, meteen de tuin verkennen en negeert de paarden.

Gelukkig komt ze steeds terug maar het blijft spannend om op deze manier katten te houden. Ze hebben de volle-

dige vrijheid en een mooie droge plek in de schuur. Erfmedewerkers... precies zoals de bedoeling was. Inmiddels is Karel niet meer zo bang en staat hij 's ochtends, samen met Annabel, te wachten totdat ik eten kom geven. Hij is binnen een paar weken verworven tot een ontspannen kat die niet alleen mij maar intussen ook de paarden kopjes geeft.

De vangst tot nu toe: heel wat veldmuisen. Nu wachten tot het najaar want dan komen de ratten meestal terug. Maar voorlopig is de missie geslaagd!

Helen Vlieger

Welkom Kees op De Hoge Born!

Boerderij De Hoge Born van Zorgorganisatie Lievegoed ligt op de campus van Wageningen University & Research. Op de boerderij wonen 20 mensen met een licht verstandelijke beperking en bijkomende psychiatrische en/of verslavingsproblematiek. De bewoners hebben allemaal veel meegemaakt in hun leven, ze zijn overschat en overvraagd en daardoor vaak vastgelopen. Op De Hoge Born komen bewoners weer in een ritme, gaan ze naar dagbesteding en proberen we hen zo veel mogelijk 'het gewone leven' te laten ervaren.

Dit voorjaar overleed huispoes Beatrix, ofwel Bea, op de prachtige leeftijd van circa 18 jaar. Het werd stil op de boerderij. Totdat mijn zus, vrijwilliger en gastgezin bij SZR, belde met de vraag of we toe waren aan een nieuwe huispoes. Er was een kitten bij haar thuis gebracht en dat was een allemansvriendje én een ondernemend poesje, Fluweeltje genaamd. We wilden heel graag een nieuw huisdier omdat dit zo veel plezier en knuffelgenot geeft bij de

bewoners. De papieren werden in orde gemaakt en zo kwam de jongedame half augustus naar De Hoge Born. De bewoners vonden de naam Fluweeltje veel te ingewikkeld, ze werd dan ook omgedoopt tot een krachtige 'Kees'.

Het is prachtig om te zien hoe stoere jongemannen zich ineens ontfermen over dit gitzwarte, kleine poezenbeestje. Kees wordt werkelijk platgeknuffeld door alle bewoners. Maar ook de begeleiders genieten enorm van haar aanwezigheid.

Doordat Kees nu in huis is, leren de bewoners nieuwe verantwoordelijkheden. Want Kees moet immers op tijd eten en drinken krijgen, er moet met haar gespeeld worden, ze moet geaaid en geknuffeld worden. Alleen het verschonen van de kattenbak, dat vinden de bewoners toch echt een klus voor de begeleiding.

Kees heeft al wat avonturen beleefd. Zo wandelde ze onlangs door de dakgoot omdat een bewoner was vergeten het raam te sluiten. En ze verdween nogmaals, toen kwam er een grote 'Zoek Kees Actie' op gang. Totdat één van de bewoners met Kees uit zijn kamer kwam: hij had haar even meegenomen om zijn kamer te showen.

Onze poezendame moet nog een paar weken binnen blijven, maar ze is erg nieuwsgierig en heeft inmiddels ook de weg naar het teamkantoor gevonden. Daar gaat ze doodleuk op het toetsenbord liggen omdat ze weet dat ze dan aandacht krijgt. Kees is het gesprek van de dag op Hoge Born en we hebben met z'n allen heel veel plezier met haar. We hopen dan ook dat Kees de komende jaren een prachtig leven gaat krijgen bij ons op de boerderij.

Astrid Groot, teamleider

Dit is Kees.

Onze nieuwe huiskat zal voorlopig in de jongerenhuiskamer wonen.

Als zij oud genoeg is om naar buiten te mogen, verhuist zij naar het woonhuis.

Deur bij de trap dicht houden!

FIV en kattenaids

Wat is FIV:

FIV is een kattenvirus dat ernstige verzwakking van het immuunsysteem (immunodeficiëntie) veroorzaakt. Dit leidt tot ontwikkeling van kattenaids.

Besmetting:

Elke kat kan het op elke leeftijd oplopen en FIV is alleen besmettelijk voor katten. De besmetting vindt vaak plaats tijdens het vechten. Hierbij ontstaan bijtonden waardoor het virus in het lichaam van de kat komt. Ongecastreerde katers hebben het meest kans op besmetting omdat ze veel vechten om hun territorium. Het virus kan ook overgedragen worden tijdens het dekken en ook van de moederpoes op haar kittens. Daarentegen, besmetting via gezamenlijke voerbakjes of elkaar wassen is niet aangetoond. Het virus is aanwezig in het bloed en speeksel maar kan heel slecht in de omgeving overleven.

Ziekteverloop en symptomen:

Als een kat besmet is, zal deze nooit meer genezen. Na verloop van tijd tast het virus het immuunsysteem van de kat aan, namelijk de witte bloedcellen die verantwoordelijk zijn voor het bestrijden van infecties. Hierdoor gaat de gezondheid langzaam achteruit. In het begin is het niet duidelijk te zien of een kat besmet is met FIV. In de eerste fase van de ziekte krijgen ze vaak last van vage klachten zoals niet lekker zijn, koorts en vergrote lymfeklieren. Hierna herstellen ze vaak heel snel en komen ze in de tweede fase waar ze geen symptomen meer vertonen. Het duurt maanden tot jaren tot een kat symptomen ontwikkelt die wijzen op de derde- en eindfase: kattenaids. Bij volledig ontwikkelde aids zijn de katten zeer vatbaar voor

Kattenaids wordt met de jaren een groter probleem. Hoe hiermee om te gaan? door Carla van der Marel

“Kattenaids, bestaat dat?” Dit hoorde ik vaak als ik zei dat mijn aanloopkat FIV had. Het was 2002 en destijds nog niet zo bekend. Murphy zat al in de laatste fase. We hebben het nog vier jaar volgehouden... maar deze ziekte, liever nooit meer! Vorig jaar kwam Tomos in huis, een jonge ex-zwerfver, heel speels en vrolijk. Op de zesde dag was hij plots doodziek, rillend van de koorts. Bij de dierenarts bleek hij FIV-positief. Nee hè! Hij moet zijn besmet door het vechten in z'n zwerftijd. Tomos had ernstige bloedarmoede en kwam er niet meer bovenop. Woede en verdriet wisselden elkaar af, in die zes dagen had deze mooie rosse mijn hart gestolen. De woede is inmiddels getemperd maar laat dit een ode zijn aan Tomos. Met als wijze les: castrer je kater! Onze dierenarts Ema Vestegová legt hiernaast uit waarom...

alle soorten infecties vanwege de aangetaste afweer door het virus. Ze kunnen zich niet verdedigen tegen simpele infecties. Vaak zien we dat ze niet beter worden van niesziekte, krijgen wonden die niet genezen, ontstoken tandvlees dat vaak bloedt, diarree die niet beter wordt, bloedarmoede, benauwdheid, oogontstekingen, etc.

Diagnostiek:

Of een kat besmet is met FIV kan aangetoond worden door middel van bloedonderzoek. Hierbij kijken we naar de antilichamen tegen het virus in het bloed. Een positief-uitslag betekent dat de kat besmet is. Soms kan bij gezonde katten een vals-positief-uitslag voorkomen. In dat geval sturen we het bloed op naar een laboratorium voor meer testen.

Therapie:

Ook al is een kat met FIV niet te genezen, wij streven ernaar om de kat een comfortabel leven te geven en de achteruitgang zo veel mogelijk te vertragen. Katten met FIV mogen niet meer buiten komen vanwege het risico om andere katten te besmetten tijdens het vechten en ook omdat ze vatbaarder voor infecties zijn. Als een FIV-positieve kat ziek wordt, heeft die veel langer tijd nodig om te herstellen en vaak moet de medicatie ook veel langer gegeven worden.

Preventie:

Er bestaat geen vaccin tegen FIV. De beste manier om besmettingen te voorkomen is castratie van katers en sterilisatie van poezen. Dieren die gecastreerd zijn, vechten minder vaak en hebben dus minder kans op besmetting door bijtewonden. Besmettingen vinden vaak buiten plaats dus als een kat binnen leeft, is de kans om het virus op te lopen zeer klein.

Emma Vestegová, dierenarts

Snap jij het nog?!

*Plasje op de kattenbak... dat is fijn
Plasje op de deurmat... is het huis te klein!*

*Krabben aan de krabpaal... slimme kat
Krabben aan het bankstel... ik doe je wat!*

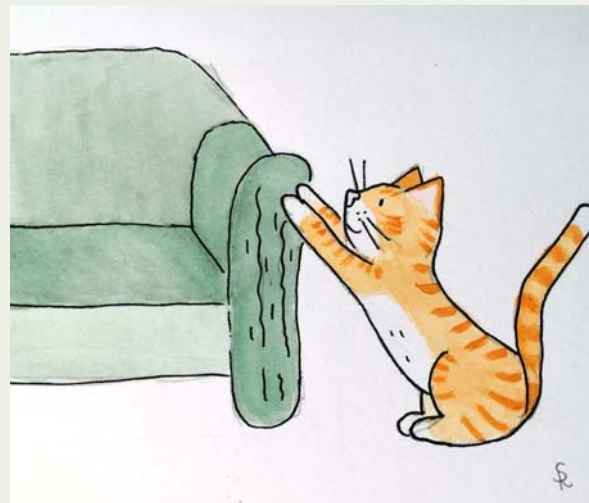
*Eten uit je voerbak... dat mag wel
Eten uit een dinerbord... gaat de alarmbel*

*Knabbelen aan het kattengras... dan ben je zoet
Knabbelen aan de kamerplant... is weer niet goed*

*Tikken tegen een speelmuis... dat is oké
Tikken tegen de hamster... gillen ze hard: Nee!*

*Wie hier nog iets van snapt die mag het zeggen
Maar voor een kat is mensenlogica niet uit te leggen.*

Anja Oosterom

illustratie: Sharon Rook. Dit is haar laatste bijdrage voor Omzwervingen. We willen Sharon vanuit de redactie heel erg bedanken voor haar altijd rake en vooral prachtige tekeningen bij het gedicht!

EEN GEZONDE START VOOR JOUW KITTEN

Een fijn thuis is enorm belangrijk voor jouw kitten. Daarnaast heeft jouw kitten ook specifieke voedingsbehoeften. ROYAL CANIN® heeft gezonde voedingen ontwikkeld die de groei en ontwikkeling bevorderen. Welke kattenvoeding het beste bij jouw kitten past, wordt mede bepaald door zijn leeftijd en kenmerken.

ROYAL CANIN® steunt het goede werk van Stichting Zwerfkatten Rijnmond en samen zorgen we voor een gezonde start van jouw kitten.

UITZONDERLIJK IN ELK DETAIL

Ik Drink Dus Ik Besta!

Goedendag allemaal, Ik zal mij even netjes voorstellen. Mijn naam is Gitan, een naam die de nodige uitleg behoeft, denk ik. Ik ben geboren op 15 november 2021. Althans waarschijnlijk. Over het wie wat waar hoe en waarom verschillen de meningen nogal. Door de eeuwen heen zijn er tal van wijsgeren geweest, mensen vooral, die zich hebben gebogen over dat soort vragen. Wij katten doen er niet aan mee. Het maakt in de kern niets uit. Ik ben een zwerfkat en ik ben er. Ik besta!

En ik heb dus een naam. Gitan. Mijn naam heeft alles met mijn voorganger te maken, zo ben ik inmiddels zelf wijzer geworden. Mijn voorganger, ook een zwerfkat overigens, heette Garou en Garou was vernoemd naar de Franstalige Canadese zanger Garou. Zijn grootste hit was het lied Gitan, dus je voelt hem al aan.

Garou mocht slechts drie maanden oud -of eigenlijk jong- worden. Hij leed aan FIP, een kattenvirus dat hem fataal werd.

Niet lang na Garou's overlijden kwamen een lieve vrouw en een man met een platte pet mij met een droevig gezicht bekijken bij de opvang van Stichting Zwerfkatten. Ik was nog maar klein en klom vrij en blij in mijn ruime kooi rond. Ik vocht en zocht voor een beetje

aandacht natuurlijk, want ik mag het herhalen: ik besta.

Ik werd opgehaald. Het was erg koud buiten. In de auto zat ik in een klein kooitje bij de mevrouw op schoot. Ze praatte lief tegen me, maar ik wilde eruit. Ik móest eruit. Ik wilde vrij zijn dus begon ik heel hard te miauwen. “Gitan heet hij”, zei de man met de platte pet.

Nu zijn we een paar maanden verder en is er veel gebeurd. Ik heb vooral geleerd wat ik niet mag. Zo mag ik mijn nagels niet in het bankstel zetten, ik mag niet aan de bedranden krabben, ik mag niet in de gordijnen klimmen, ik mag niet van stoel naar stoel springen (er zitten al een paar flinke krassen op hun nieuwe eetstoelen, ik was daar zelf best trots op), ik mag niet aan plantenblaadjes knabbelen, ik mag niet met groente of fruit spelen, ik mag niet voor de tv zitten als er een groot groen vlak verschijnt waarop mannen achter een bal aan sjezen en het allerergste is: ik mag geen dingen omver gooien en dat

vind ik jammer want daar ben ik erg goed in. Mijn specialiteit is de *no look* techniek. Ik kijk de ene kant op terwijl ik achteloos met één van mijn voorpoten een voorwerp omver kegel. Stabli merkstiften (de gele zijn mijn favoriet), de stapel visitekaartjes van de man met de platte pet, planten, vazen, penen, bestek, boeken, tijdschriften, paperclips, elastiekjes, onderzettertjes, theezakjes, van die gele Post-Its blokjes, noem maar op.

Waterdrinken doe ik het liefst niet uit zo'n lullig bakkie. Da's voor sulletjes. Ik spring gewoon op het aanrecht en drink rechtstreeks van de bron. Uit de kraan. De mensen halen vaak de Franse filosoof René Descartes aan. Hij zei “ik denk dus ik besta”. Maar ik ben een kat, een trotse zwerfkat! En mijn naam is Gitan en ik leef als een Gitan.

Mijn filosofie ?

Ik drink dus ik besta!

Marco Hendriks (www.spookrijden.nu)

You'll Never Walk Alone

Het is niet alleen voor mensen, maar ook voor zwerfkatten aantrekkelijk wonen in The Lee Towers bij het Marconiplein in Rotterdam. Dat ontdekt Sanela als ze op weg is naar haar werk. Wanneer ze langs de naar de bekende zanger vernoemde woontorens loopt, hoort ze een zacht miauwkje uit een heg. Bij nadere inspectie is er niets te zien. *door Ben Degenkamp*

Het laat Sanela niet los, en na haar werk besluit ze opnieuw bij de heg te gaan kijken. Er is weer niets te zien maar als ze een kattengeluid nadoet, krijgt ze antwoord. Ze ziet een schim van een klein kitten tussen de bladeren, maar het kleintje is ook meteen weer verdwenen. Er blijkt een gat te zitten onder de traptreden die toegang geven tot de woontorens. Dat is een perfecte schuilplaats voor een of meer kittens.

Ze besluit een schoteltje met wat eten neer te zetten en ze roept. Na geduldig wachten verschijnen er na ongeveer drie kwartier twee kittens. Als ze probeert ze te vangen, zijn ze vliegensvlug weer verdwenen. Ze roept de hulp in van haar zoon Osman en maakt de looproute kleiner, door met een houten plaat de doorgang naar een groter gebied af te sluiten. Ook de hulp van Stichting Zwerfkatten Rijnmond wordt ingeroepen. Net op het moment dat vrijwilligers Arnoud en Wilco arriveren, lukt het Osman om een van de kittens te pakken. Die kan meteen in een transportbox. Er worden verschillende vangkooien neergezet. Het blijft een tijdje stil,

maar dan komt moederpoes op het geluid van het gevangen kitten af. Ze komt onder de trap vandaan en loopt door de heg naar het voer, zo de vangkooi in. Een half uurtje later komt er een klein koppie onder de trap tevoorschijn en meteen daarna nog een. Allebei lopen ze direct het vangkooitje in. Omdat niet bekend is hoeveel kittens er zijn, worden er opnieuw vangkooitjes gezet. Daarna begint het lange wachten... tot er een paar uur later nóg een kitten tevoorschijn komt en in het vangkooitje loopt.

Intussen is duidelijk dat er nog een kitten is, dus worden weer vangkooitjes geplaatst. Maar het kleintje houdt zich schuil onder de trap. 's Avonds wordt er opnieuw een poging gedaan om hem in de vangkooi te lokken, maar dat lukt helaas niet. De zijkant van de trap wordt dichtgemaakt, zodat het kitten de komende nacht niet kan ontsnappen.

De volgende ochtend komt de Tsjechische Sanela weer bij de trap en ontmoet daar een andere Tsjechische vrouw die het miauwen van het kitten ook heeft gehoord. In hun eigen taal maken ze een plan de campagne om

Twee van de kittens op hun socialisatieadres

het laatste kitten te vangen. Een paar keer loopt het kitten gewoon langs de vangkooitjes, maar bij de minste beweging vliegt het weer terug naar de ruimte onder de trap. Na een halve dag wachten, verschijnt het kitten weer. Op weg naar het eten lukt het Sanela alsnog hem in een flits op te pakken.

Gelukkig is de wagen van Stichting Zwerfkatten Rijnmond al onderweg en snel ter plaatse. Dankzij het geduld en het doorzettingsvermogen van Sanela en haar zoon kan nu ook het laatste kitten in de opvang worden herenigd met moederpoes en de andere kittens. Zij gaan een betere toekomst tegemoet. Maar het is natuurlijk best cool om later te kunnen zeggen dat ze ooit in het 'souterrain' van The Lee Towers hebben gewoond!

Sinds 2014 heeft ons gezin poezen van Stichting Zwerfkatten Rijnmond. Eerst de ontzettend lieve, twee-jarige poes Siepje, en vervolgens een grappig en speels kitten, genaamd Sebas. Hij is nu bijna 4 jaar, gek met de kinderen en altijd in de buurt op ons erf. Er was nog plek voor een jong, lief katje waar Sebas lekker mee kan spelen en stoeien zodat hij de oudere, rustige Siepje (inmiddels 10 jaar) wat minder lastig valt.

Gezien onze fijne ervaringen met de stichting werd wederom een aanvraag gedaan voor een jonge poes of kater. De opvang gebeld voor advies en daar werden we fijn geholpen met tips. Dat was december 2021. In januari kwam de vraag of we het zagen zitten om een wat bangig kitten te adopteren. De stichting kende ons intussen ook en ja hoor, het rood-witte poesje was welkom als ons nieuwe gezinslid. Vol vertrouwen werd op 29 januari een lief en bang poesje gebracht. Met een grote bench, daarin een mandje, kattenbak en water- en voerbakjes.

Vooral veel blazen deed het poesje, liggend in de kattenbak. Voor haar rust hadden we de bench tegen de muur geplaatst, met daarover handdoeken om de prikkels te beperken en als bescherming aan de zijkanten zodat de twee andere poezen afstand hielden. De eerste dagen is er veel en zachtjes gekletst tegen het poesje. Ze durfde steeds meer te lopen in de bench. Na drie dagen hebben we in de avond de bench open gedaan. De kinderen waren op bed en Siepje en Sebas uit de woonkamer. Voorzichtig kwam het poesje, inmiddels gedoopt tot Loïs, uit de bench. Toen wij naar bed gingen, was ze nog uit de bench. Die lieten we dan maar open en we sloten de woonkamer af zodat Loïs in alle rust de boel kon verkennen.

De bench is Loïs vervolgens niet meer in geweest, behalve voor wat brokjes en water. Haar nieuwe schuilplek werd onder de eettafel of op een stoel. Hier voerden wij haar ook. Na een kleine week de spullen uit de bench gehaald, ze ging er niet meer in! Missie geslaagd. De andere poezen konden

daarna rustig kennismaken. Kater Sebas was al snel gewend aan Loïs en ging zelfs wat spelen en stoeien. De kinderen konden ook al snel spelen met haar, met wat nieuwe speeltjes en touwtjes. Onze dochter (met haar zachtere stem) was in korte tijd dikke maatjes met Loïs, later volgden onze zoon en wij als ouders.

Nu zijn we een half jaar verder. Loïs hoort er helemaal bij, zowel bij de mensen als de poezen. Ze gaat heel graag door het kattenluikje naar buiten, in het zonnetje op de bank. Loïs lijkt dan wel onder hypnose en dan kun je haar heerlijk aaien, zelfs op haar buikje. Ze komt elke morgen onze dochter wakker maken want zij voert direct na het opstaan de poezen. Wat zijn we enorm blij met dit poesje, we danken de stichting hartelijk voor het vertrouwen en de tips! **Familie Piek**

- advertentie -

**MADE IN[®]
RTTRDM**

We delen de trots voor onze stad
WWW.MADEINRTTRDM.NL

“Als je eenmaal van poezen houdt, dan zit het in je hart en heb je er alles voor over.”

Het is rond het middaguur als ik aankom bij het huis van mevrouw Starink in Krimpen aan den IJssel. Aanbellen

is niet nodig, ze heeft me al gezien. Ze verontschuldigt zich meteen dat ze me niets kan aanbieden. Met een arm in het gips, verband om haar pols en een flink aantal blauwe plekken is het op dit moment even behelpen. “Ik wilde wat onkruid weghalen uit de tuin en toen ben ik gevallen. Als je 92 jaar bent, kun je dat ook beter niet meer doen. Maar ja, dat is achteraf.”

Al jarenlang steunt mevrouw Starink de zwerfkatten als trouwe donateur van Stichting Zwerfkatten Rijnmond. “Ik heb altijd van poezen gehouden, niet van katers. Waarom weet ik niet. Ik vind alle dieren mooi hoor, ik heb net nog naar Freek in het wild gekeken, maar poezen hebben mijn hart gestolen, daar kan ik niets aan doen.”

Mevrouw Starink is geboren en getogen in Rotterdam en heeft altijd in een banketbakkerij gewerkt. In haar jonge jaren kon ze heel goed dansen, vertelt ze. Zo goed, dat de dansleraar vroeg of ze zijn assistent wilde worden. “Als jonge meid vond ik dat natuurlijk wel leuk. Op zaterdagavond kwam er altijd een jongeman met zijn vrienden dansen. Op een avond liep hij met me mee, ik dacht nog, hij woont zeker in de buurt. Maar hij bracht me thuis en mijn moeder bood hem een kop koffie aan. Toen zat hij aan me vast”, lacht ze. Ze hadden 6,5 jaar verkering en waren 63 jaar getrouwd.

Helaas is haar man inmiddels overleden. “Hij was een rechtschapen en eerlijk mens, we hadden het heel fijn samen.”

Toen ze als pasgetrouwd stel een flat in Schiebroek betrokken, kwam er een poes - Nellie - zij werd 16 jaar. “Ik heb zielsveel van dat dier gehouden. Mijn man wilde eigenlijk geen poes, maar hij ging uiteindelijk toch overstag en stond er helemaal achter.” Mevrouw Starink heeft in haar leven veel loslopende poezen eten gegeven, verzorgd of een schuilplaats geboden. Ze vindt het erg jammer dat ze nu niet meer voor een poes kan zorgen. “Als er een poes langsloopt gaat er iets door me heen - daar kan ik niets aan doen.”

Ze straalt als ze terugdenkt aan de keer dat ze bij Stichting Zwerfkatten Rijnmond haar verjaardag heeft gevierd. “Wat een prachtige dag was

dat, er was taart en ik ben ook nog op TV Rijnmond geweest. Ik wist niet wat ik zag toen ik binnenkwam, alles was er zo schoon en netjes. Ik sta helemaal

achter het werk van de stichting. Zoals de katten er worden opgevangen en hoe er mee wordt omgegaan. Het was trouwens de laatste keer dat ik een poes heb geaaid.”

Opnieuw naar de opvang in Rotterdam komen, dat ziet mevrouw Starink op dit moment niet zitten. Daarom hebben we vandaag de rollen omgedraaid en worden door Ineke drie schattige kittens binnengebracht. Ze zijn recent door de Stichting opgevangen. Mevrouw Starink heeft ervoor gezorgd dat de bench direct naast haar kan staan, zodat ze het allemaal van dichtbij kan meemaken. Ze geniet zichtbaar van de

capriolen die de drie kleintjes uithalen. “Dit verveelt toch nooit? Nee hè poes? Wie had dat nou gedacht ... bij mij op visite!”

Nadat ook de buurvrouw nog even om het hoekje heeft gekeken, is het tijd om te gaan. De kittens zijn moe en doen hun oogjes al dicht. Ook voor mevrouw Starink is het tijd om even te rusten. Wij bedanken haar nogmaals voor alles wat ze in de afgelopen jaren voor de stichting heeft betekend. “Dit was onvergetelijk om mee te maken”, zegt ze als we bij deur staan. “Hier heb je me een heel groot plezier mee gedaan!”

Christine Verzijl

advertenties

benhousing

De tofste woningen van Rotterdam!

W. VAN ARKEL
TUINVERZORGING

**TUINONTWERP, AANLEG
EN ONDERHOUD VOOR
PARTICULIER EN BEDRIJF**

078 - 677 14 32 • www.arkeltuinverzorging.nl

ROVASTA

Kwaliteitsproducten
in roestvrijstaal

Een lawaaiig plekje

Op 10 juni werden we gebeld dat er in parkeergarage De Nieuwe Passage in Schiedam een poes met drie kleine kittens was aangetroffen. Een goed plekje, op isolatieplaten via een gat in het plafond... maar op de langere termijn totaal geen geschikte verblijfplaats. De eerder gealarmeerde Dierenambulance was het niet gelukt om de moederpoes te pakken dus werden wij ingeschakeld. *door Joke Blokland*

Met André, securitymedewerker van de parkeergarage, werd afgesproken dat er 's avonds om 22.00 uur door Ineke en Ben een vangkooi zou worden geplaatst. Pas dan zou het er rustig zijn. Maar dit ging niet door omdat de poes met haar kittens was verdwenen!

Enkele weken later, op een maandag, werd er op het tweede dek van de parkeergarage in een hoekje vlakbij de ingang naar het winkelcentrum, een kitten van 5-6 weken aangetroffen. Levensgevaarlijk met al die auto's. Deze kon door André van de security worden gepakt. Wij werden gebeld en het kitten ging naar gastgezin Monique en Koos.

Vanaf dat moment werd er goed opgelet want de poes en de andere twee kittens moesten in de buurt zijn. En ja hoor, de donderdag daarop zag een jong stel de poes achter een betonnen pilaar verdwijnen. Daar bleek in de hoek een klein gat te zitten naar een spouwmuur.

We plaatsten een vangkooi bij de pilaar. Het jonge stel wachtte ons op om de plek aan te wijzen en had de poes een kuipje Sheba voor-gezet. Een tweede kuipje stond er on-aangeroerd naast. "Oei, geen honger!" dachten wij meteen, dit kon weleens lang gaan duren. Intussen raasden de auto's ons op de helling voorbij want daar moet je even vaart maken om boven te komen.

Toch kwam het bekende geluid van het dichtvallen van de vangkooi nog relatief snel. Het was voor de poes ook absoluut niet comfortabel om lang in die nauwe ruimte te verblijven. Vervolgens plaatsten we twee eekhoornvangkooitjes, aangepast aan het formaat van de kittens en zo goed mogelijk verstopt achter een opengevouwen doos. De kittens werden die dag en vrijdag niet gezien of gehoord. Er werd regelmatig gekeken door de security en het voer werd door ons ververst.

Zaterdagmorgen om 8.00 uur werd er door André gekrabbel gehoord bij de ingang van het gat. Ik had dienst dat weekend, dus mijn man Aad en ik reden naar de parkeergarage. Er leek iets te gaan gebeuren. Ik had donderdag al geconstateerd dat het gat een niveauverschil had. Nu stak ik mijn hand nog eens goed erin en begreep de reden van het gekrabbel: het gat was waarschijnlijk te diep om zelfstandig eruit te kunnen klimmen. Ik besloot een handdoek in het gat te plaatsen om makkelijk omhoog te kunnen klimmen. Met wat stukjes natvoer erop bleek dit de oplossing.

Het heeft een tijd geduurd, want door ons gerommel hadden de kittens zich ver teruggetrokken in de 5 meter lange spouwmuur. Wij besloten het een

poesje met rust te laten. Op een gegeven moment zat een van de kittens luid miauwend in het kooitje. Notabene opgemerkt door onze vrijwilliger Jaap, woonachtig in Schiedam ('Nu ik toch in de buurt ben...'). Jaap moest door maar een jong meisje, Melissa, was bereid om op onze komst te wachten, waar we haar zeer dankbaar voor zijn!

We besloten te blijven, hopend dat het andere kitten ook snel uit het gat zou kruipen. Dit duurde toch nog een uur maar toen konden we met een euforisch gevoel opbreken en terug naar de kattenopvang. Daar wachtte moederpoes met haar eerste kitten, waarmee zij vrijdagochtend was herenigd. Zij was daar niet echt enthousiast over geweest. Nou, dat was met deze twee

wel anders. Zij roken nog vers naar de parkeergarage en miauwden angstig. Haar moederinstinct was weer helemaal aanwezig en het eerste kitten profiteerde daar volop van mee!

De vangactie kreeg nog een bijzonder staartje... De poes werd zoals gebruikelijk bij Amivedi aangemeld, mogelijk was ze vermist, maar er kwam geen reactie. Na vier weken waren de kittens klaar voor plaatsing en vervolgens verscheen de inmiddels gesteriliseerde poes op onze website om ook voor haar een fijn thuis te vinden. Toen kwam het telefoontje: "Dit is mijn vermiste Loetje!" De eigenaar heeft twee jaar lang de websites van alle opvangorganisaties in de gaten gehouden. Het verhaal: toen Loetje als

jonge poes voor het eerst krols werd, wist ze te ontsnappen en bleef sindsdien spoorloos.

De hereniging in onze opvang was hartverwarmend. Zelfs na al die tijd herkende Loetje haar eigenaar meteen en ze draaide zich dolgelukkig op haar rug om te kroelen. Daags later kregen we een filmpje opgestuurd (zie onze Facebook)... Loetje loopt weer volop te genieten; alsof er niks is gebeurd!

advertenties

**Dierenkliniek
Den Otter**

De praktijk
bestaat dit jaar 35 jaar
en Katten en hun personeel
zijn van harte welkom.

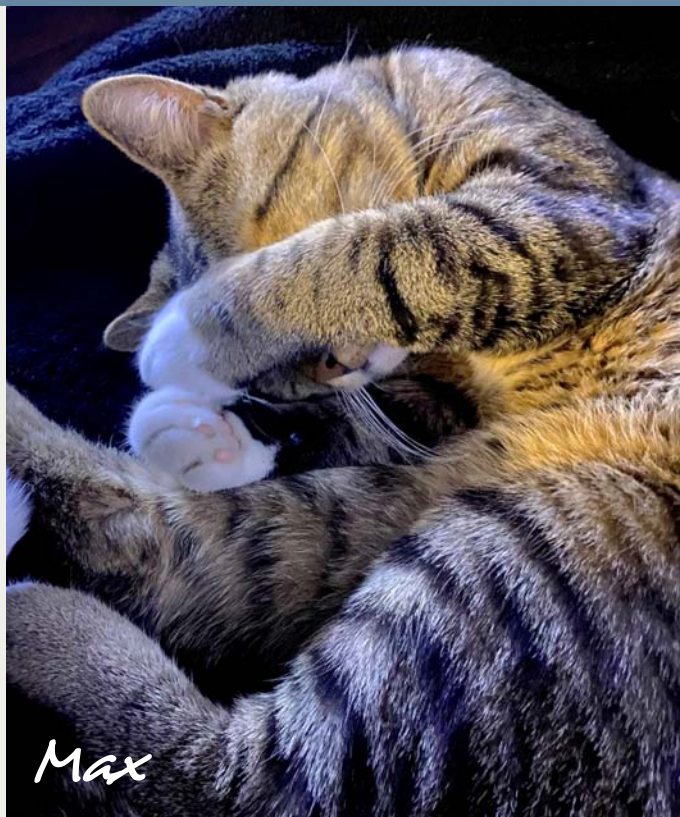
Dorpsdijk 16 3161 KE Rhoon
www.dierenkliniekdenotter.nl
010-5067150

Meesterlijk
Stofferen

NIEUW LEVEN VOOR VINTAGE

WWW.MEESTERLIJKSTOFFEREN.NL
ROTTERDAM
06-18 63 13 43

KLUPPSPORTSWEAR
allround sportswear & accessoires
WWW.KLUPPSPORTSWEAR.NL

Jullie kennen mij als Justin, vernoemd naar de keeper van Feyenoord. Mijn nieuwe beste vrienden waar ik nu mee samenwoon, hebben mij Max genoemd. Ik ben alweer een week thuis en heb het vanaf dag één al ontzettend naar mijn zin. Het reizen met het OV was hartstikke leuk, vond ik helemaal niet eng. Eenmaal thuis heb ik me een uurtje of twee even verstopt maar toen ik later kwam kijken, zag ik dat het erg leuk is hier! Ik heb mijn familie meteen laten zien hoe goed ik kan voetballen, en ook hoe ik mijn speelmuis weer kan terugbrengen als ze hem voor mij gooien. Ik krijg hier alle aandacht en lekker veel kroeltjes en knuffels... ik voel me net een prins.

Over een paar weekjes mag ik eindelijk naar buiten, ik kan niet wachten! Maar tot nu toe heb ik het binnen al prima naar mijn zin, ik voel me helemaal thuis hier. Bedankt dat jullie mij zo goed hebben verzorgd, maar mij zien jullie niet meer terug! Ik heb mijn plekje wel gevonden. Liefs, Max *Isabella van Rij*

Win Win Situatie

Het muizenprobleem in woonzorglocatie Rijckehove bestond al jaren. Eigenlijk hadden ze de moed al opgegeven. Met de komst van twee zwerpoezen uit de opvang van Stichting Zwerfkatten Rijnmond kwam de oplossing uit onverwachte hoek. door Christine Verzijl

Peter van Ochten ontvangt me in de sfeervolle binnentuin van woonzorglocatie Rijckehove in Capelle aan den IJssel. We nemen plaats onder een palm tussen het groen. Een stukje verderop ligt een zwarte poes te slapen in een van de stoelen. Als ik een foto van haar maak, doet ze voor de vorm haar ogen even open. “Dat is Fanta, de meest sociale van de twee”, zegt Peter. “Soof is buiten denk ik. Die is meer op zichzelf en gaat graag op stap, maar ze komt gelukkig ook altijd weer terug.”

Als manager Gastvrijheid & Services van de locaties Rijckehove, de Roo en Zellingen Plaza heeft Peter een breed takenpakket. Sinds eind 2021 stuurt hij de huishoudelijke dienst aan en is daarnaast verantwoordelijk voor o.a. de linnenkamer, intern transport, centrale telefonie en welzijn. Ook is hij het gezicht van Rijckehove in de wijk en is hij actief op social media.

“Wij verhuren onze zalen soms voor bijvoorbeeld yogales”, vertelt hij. “Een paar avonden in de week geeft een docent dan yoga hier. Ik kreeg op een gegeven moment een mailtje dat de muizen – die intussen helemaal niet meer bang bleken voor mensen – gewoon rond de yogamatjes liepen. Toen was voor mij de maat vol. Nadat ik toestemming had gekregen van de facilitair manager, heb ik de stoute schoenen aangetrokken. Ik ben gaan zoeken op Google en vond Stichting

Zwerfkatten Rijnmond. Ik heb ons probleem uitgelegd en gevraagd of we op een natuurlijke manier het muizenprobleem zouden kunnen oplossen. Daar wilden ze wel over meedenken.”

En zo verhuisden Fanta en Soof (die door sommige bewoners ook wel Ruby wordt genoemd) begin juni van de opvang in Rotterdam naar Rijckehove in Capelle aan den IJssel. Na een wensperiode in een ren in de binnentuin mochten ze vrij rondlopen. “Ik hield mijn hart vast. Ik heb overal briefjes opgehangen met: let op, poezen lopen los! Maar het ging goed en een paar dagen later hadden ze de eerste muis al te pakken. Dat was zó leuk!”

Veel bewoners zijn zo dol op de poezen dat ze allemaal lekkere dingen voor ze kopen. “Ik heb er al vaak iets

van gezegd, maar ze blijven ermee doorgaan.” Op mijn vraag of ze met al dat lekkers in hun buik nog wel zin hebben om op muizenjacht te gaan, vertelt Peter dat ze vooral 's nachts actief zijn. “Ze volgen de collega's van de nachtploeg in de lift en gaan zo ook naar andere afdelingen. Dan krijg ik weer een filmpje dat er een muis gevangen is.”

Voordat Fanta en Soof werden opgevangen, leidden ze een zwerfend bestaan in Brielle. Toen ze elk drie kittens kregen, werd de hulp van de stichting ingeroepen. De kittens vonden allemaal een fijn thuis en Fanta en Soof mochten het na zorgvuldig afwegen proberen in Rijckehove. Dat heeft heel goed uitgepakt en Peter vindt het echt een tip voor andere verpleeghuizen. Niet alleen om een muizenprobleem

onder controle te krijgen, maar zeker ook omdat de bewoners zo van de poezen genieten. “Tijdens mijn vakantie heeft er trouwens nog een stichting gebeld die speciaal voor Fanta en Soof een pallet met kattengrit aan ons wil doneren. Die support is natuurlijk heel erg leuk, die ga ik snel terugbellen!”

Het is tijd om afscheid te nemen, Peter heeft meer dan genoeg te doen en er staat al iemand te wachten met een dringende vraag. Soof is nog steeds op stap, die heeft zich niet laten zien. “Ik heb wel foto's van haar, die stuur ik je nog door”, belooft Peter. Fanta ligt nog steeds in haar luie stoel. Compleet ontspannen. Met een drukke 'baan' als muizenverjager en heel veel lieve 'baasjes' om haar heen is het nieuwe bestaan van deze zwerfpoes helemaal zo slecht nog niet.

Foto links Soof op schoot bij een bewoner, hier Fanta aan de wandel in de groene binnentuin.

Vrouwkje Holle(boom)

Tot woensdag 20 april. Ze was 's morgens niet op haar plekje. Geroepen, met brokjes gerammeld, maar geen poesje. Laat in de middag kwam ze ineens luid miauwend aanrennen. Slank, kletsnat en onder het slijm en bloed. Ze had haar kittens blijkbaar gekregen. Maar niet hier! Ze was uitgehongerd, at snel

Zodra moederpoes binnen aan haar uitgebreide diner zat, zijn wij - gewapend met handschoenen tegen de brandnetels, een mand en handdoeken - naar de boom gegaan. Jurgen klom via de zijkant in de glibberige sloot, ik scheen met een zaklamp van bovenaf in de holte en daardoor kon Jurgen ze zien zitten. Met zijn gezicht in de brandnetels, die voor de ingang groeiden, moest hij toch nog met bijna heel zijn arm in de holte voordat hij bij de kittens kon, maar het lukte! De eerste was een verontwaardigd piepende zwart-witte, de tweede een vinnige rode en de derde en laatste was een timide lapje, het evenbeeld van haar moeder.

Jurgen heeft nog even extra goed gekeken maar er waren er niet meer. Met de drie prachtige kittens in de mand - en wij met flinke uitslag van de brandnetels - zijn we snel naar huis gegaan en hebben we moederpoes en kittens weer samengebracht. Even later lag moeder, luid spinnend en wel, te genieten van haar comfortabele plekje én haar kroost. **Jolanda Mahu**

Een paar weken terug merkte ik dat het kleine zwerfpoesje dat hier altijd stiekem brokjes komt eten, toch wel wat dik werd. Het zal toch niet, dacht ik. Dat zou haar derde nestje in twee jaar worden. Maar helaas, ze bleek inderdaad in 'blijde verwachting'. Omdat ze geen vast thuis leek te hebben, besloot ik samen met mijn man Jurgen het haar zo makkelijk mogelijk te maken. Elke dag drie stevige maaltijden, comfortabele mandjes onder de luifel, dozen met kussen en dekens en gelukkig had het poesje er geen enkele behoefte meer aan om weg te gaan. Hele dagen lag ze prinsesheerlijk te slapen in het rieten mandje, vaak met zoon en dochter uit het vorige nestje er bovenop. Ze werd ook steeds meer vertrouwd met ons. Kopjes geven en uiteindelijk ook stevig kroelen. De dagen hadden een vaste routine.

en verdween weer voordat ik er erg in had. Dat ging zo een paar dagen door. Twee keer per dag kwam ze snel eten en verdween dan weer.

Pas na heel lang zoeken vonden we haar. Ze had het nestje diep in een holle boom verstopt! Hoe zou ze dat gedaan hebben? Ze lagen heel diep en van bovenaf konden we er niet bij. Dus maandagochtend heb ik haar voorzichtig en ongemerkt gevolgd en nu zag ik hoe ze het deed. Ze had een ingang gevonden, nét boven de waterlijn van de sloot. De opening was begroeid met brandnetels en als ik niet gezien had waar ze verdween, hadden we het nooit gevonden. Ik kreeg het in mijn eentje niet voor elkaar om ze uit de boom te halen dus hebben Jurgen en ik een plan gemaakt. We besloten om ze dinsdag eruit te halen.

Vicky en Lilly

kopjes tegen m'n hand en been. Zodra de bak met eten rammelt, staan de dames al bij me. De lade waarin hun eten staat, hebben ze al ontdekt.

Naast spelen met de speeltjes, stoeien die meiden wat af met elkaar. Het nieuwe krabmeubel is al he-

mijn huishouden. Eerst zaten ze boven als ik aan het werk was. Zodra ik thuis kwam, mochten ze naar beneden in de woonkamer. Ik laat ze nu ook beneden als ik even weg ben, dit moeten ze toch een keer leren als ik voor mijn werk heel de dag van huis ben. Daar zijn ook de nodige voorzorgsmaatregelen voor genomen zoals een kattenbak beneden en boven plus twee voederplekken in huis. Uiteindelijk komt het straks allemaal beneden te staan.

Van de week hebben zij hun tweede vaccinatie gehad. De dierenarts was tevreden; ze zagen er goed uit en ook hun gebitjes waren mooi. Nadat ze gesteriliseerd zijn, wil ik ze het buiten laten ontdekken. Vicky en Lilly kijken er nu al verlekkerd naar, ze hebben heel goed door dat de wereld groter is. We zijn met z'n allen goed op weg en ik ben oprecht blij met deze lieve, ondeugende meiden. **Ria Teeuwen**

Onlangs heb ik twee lieve kittens geadopteerd. Het was natuurlijk even wennen, voor de kittens en voor mij. Vicky (links) is het meest nieuwsgierig. Onverschrokken ging ze meteen op ontdekkingstocht. Zus Lilly kwam op gepaste afstand en bedachtzaam er achteraan. Zij moest echt wennen aan mij en had met aaien wat meer moeite, terwijl Vicky dat makkelijk toeliet.

Nu zijn we 3 weken verder. En wat een verschil met het eerste weekend hier in huis. Lilly vertrouwt mij steeds meer, laat aaien toe en ze geeft me

lemaal door de meiden ingewijd. Uiteraard neem ik ook de tijd om met hen te spelen. Balletjes, kurken, linten... noem maar op. Intussen lopen ze nu door het hele huis en gaan ze mee in het ritme van

- advertentie -

ODENS
Uitvaart & Begeleiding

LIEFDEVOL AFSCHEID NEMEN
EIGEN EN PASSEND VOOR IEDEREEN

Katja Hehenkamp | 06 18 45 44 03 | www.odens.nl

Miep

genoeg van kreeg, werd het Miepje. Na een week kon ik het niet meer aan, na al dat gemiep over 'ik wil naar buiten', dus ging de kooi open. Miepje zat gelijk hoog en droog op de kast, maar na veel miauwen van mijn kant kwam ze steeds meer naar beneden. En met behulp van heel veel stukjes zalm begon ze te geloven dat ik best lief ben, en kon er zelfs geaaid en geknuffeld worden.

Inmiddels drie maanden verder, is Miep het leukste poesje dat ik me kan wensen. Het is precies zoals ik het voor me zag. Overdag beleeft ze de grootste avonturen in de tuin, en als ze 's avonds uitgejaagd is en daarna binnenkomt, kruipt ze op schoot. Dan wordt er zo uitbundig geknuffeld dat je het zelfs opdringerig zou kunnen noemen. En tussendoor is het gemiep nooit gestopt. Miepje miept wat af tegen me, en geeft ook altijd antwoord als ik haar iets vraag. Zo gezellig! "Miep, ben je boven?" - "Miauw". "Miep, wil je zalm?" - "Miauw". En als het bedtijd is, staat Miep elke avond op de trap te wachten tot het nachtelijke knuffelfestijn van start gaat.

Ik had me niet kunnen voorstellen dat je zo'n leuke band kon krijgen met een poes. Je hoort vaak dat katten personeel hebben, maar ik ben er van overtuigd dat Miep en ik meer dan dat hebben. Het is echte liefde!

Ik kan me geen leven meer zonder Miep indenken. Wat ben ik blij en dankbaar voor dit bijzondere diertje! **Lisa Provoost**

Daar zat ze. Een heel klein, bang poesje, met grote ogen naar me te gluren vanachter haar kattenbak in haar hokje in de opvang. Ineke had zich nog verontschuldigd toen ik aankwam. "Sorry, ze doet heel lelijk, misschien ben je voor niks gekomen." ...Laten we eens kijken, dacht ik.

Twee dagen eerder had ik gemaild naar de stichting; dat ik alleen woon in een klein huisje met een grote tuin en behoefte heb aan gezelschap. Een kat die zich overdag lekker vermaakt in de tuin en dan 's avonds bij mij op de bank kruipt.

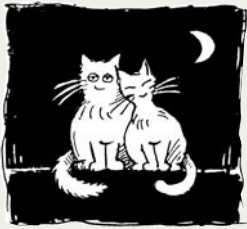
De dag erna belde Ineke. Of ik wilde kijken naar een poesje van 5 maanden, ze had al eerder ergens gewoond maar bleek veel te wild te zijn voor de kater die daar woonde. Zodoende was ze terug in de opvang. Waar ze dus heel bang, met grote ogen naar mij zat te kijken. Ineke snapte er niks van; dit poesje was door hen zelf gesocialiseerd, waar-

om ze nou zo schichtig was, dat was een raadsel. Het zou zonde zijn om haar als boerderijkat te plaatsen, liet Ineke weten, omdat er toch wel potentie in zat voor een gezellige huiskat, hoewel dat er nu niet aan af te zien was. Ik mocht het proberen, en als het echt niet lukte en ze bleef zo bang, dan mocht ze terugkomen.

Dus vertrok ik, met een grote socialisatiekooi en een heel klein bang poesje in een reismandje. In de auto kroop ze weg onder de krant in de reismand, en eenmaal thuis bleef ze veilig in de hoek zitten. En stiekem werd ik met die grote ogen bekeken.

Na een paar dagen begon het gemiep. Hoge miauwtjes, lange miauwen, piepmiauwtjes, klagende miauwtjes. Ik heb maar terug gemiauwd, en toen was er contact. Aaien ging nog niet, dus miauwden we tegen elkaar.

Ik had nog geen naam, maar vanwege het eindeloze gemiep waar ik maar geen

Stichting Zwerfkatten Rijnmond heeft als kerntaak het beheersbaar houden van het aantal zwerfkatten in het belang van dierenwelzijn en volksgezondheid. Wij werken volgens de TNRC-methode (Trap-Neuter-Return-Care): vangen, castreren/steriliseren, terugkeer naar hun vertrouwde plek met de mogelijke zorg. Ze zijn nagekeken, ontwormd, ontvlooid en ingeënt. Jonge zwerfkattjes worden gesocialiseerd en krijgen een nieuw bestaan als huiskat. Zo voorkomen we overlast en bevorderen we het welzijn van zwerfkatten.

Professionele organisatie

Katten kunnen om verschillende redenen op straat belanden en een groep zwerfkatten kan zich in korte tijd uitbreiden. Een kat is namelijk al vanaf 6 maanden vruchtbaar en een poes krijgt meestal meerdere nestjes per jaar.

Inmiddels hebben we - sinds de oprichting van de stichting in 2003 - ruim 27.500 zwerfkatten opgevangen en zijn we uitgegroeid tot één van de grootste organisaties in Nederland die zich inzet voor het welzijn van de zwerfkatten.

Onze basis is de professionele zwerfkattenopvang in Rotterdam, mogelijk gemaakt dankzij fondsen, sponsors, ondersteuners, donateurs en giften. Ons werkterrein omvat een uitgestrekt gebied dat zich grotendeels bevindt in Zuid-Holland Zuid.

Steun de zwerfkatten

De stichting is voor inkomsten voornamelijk afhankelijk van giften en schenkingen. U kunt ons werk steunen door donateur te worden. Vanaf minimaal €20,- per jaar bent u donateur en ontvangt u tweemaal per jaar ons donateursblad Omzwingingen.

U kunt uw donatie overmaken op:

NL82 ABNA 0428 5575 97 ten name van Stichting Zwerfkatten Rijnmond in Rotterdam onder vermelding van: 'donateur', uw huisnummer en postcode. Natuurlijk kunt u ons ook steunen met een eenmalige gift onder vermelding van 'eenmalige gift'. Meer informatie en een aanmeldformulier vindt u op onze website. Stichting Zwerfkatten Rijnmond heeft de ANBI status. Fiscaal voordelig schenken is mogelijk en een nalatenschap wordt niet belast.

*Gaat u verhuizen?
Vergeet niet uw
nieuwe adres aan ons
door te geven, zodat u
Omzwingingen kunt
blijven ontvangen.*

Stichting Zwerfkatten Rijnmond is aangemerkt als Algemeen Nut Beogende Instelling door de Belastingdienst. Hierdoor hoeven wij geen belasting te betalen over nalatenschappen. Schenkingen en donaties zijn mogelijk voordelig voor u omdat ze aftrekbaar zijn. Meer weten? Neem dan contact met ons op.

Like ons op
Facebook en
volg ons op
Instagram!

Stichting Het
Waardige
Dier

20^e jaargang | nummer 40
najaar 2022

Omwervingen is een uitgave van Stichting Zwerfkatten Rijnmond en verschijnt twee keer per jaar

Bestuur:

Hans Smeets

- voorzitter

Hans van der Linden

- penningmeester

Ria Timmerman

- secretaris

Leen den Otter

Ineke Jochims - directeur

Zwerfkatten Rijnmond

Postbus 4184

3006 AD Rotterdam

010 - 522 15 28

Zwerfkattenopvang:

Anthoetia Kuijlstraat 81

3066 GS Rotterdam

010 - 220 79 16

(bezoek op afspraak)

E-mail:

info@zwerfkattenrijnmond.nl

Website:

www.zwerfkattenrijnmond.nl

Donateurschap:

Vanaf € 20,- per jaar

IBAN:

NL82 ABNA 0428 5575 97

Vermeld bij overschrijving uw

huisnummer en postcode

Voor automatische incasso

kunt u bij ons een formulier

aanvragen per e-mail

KvK: 24344212

Redactie Omzwingingen:

Ben Degenkamp, Nadia Haïfi,

Ineke Jochims, Monique van

Leeuwen, Christine Verzijl,

Carla van der Marel

Artikelen in deze uitgave mogen niet openbaar gemaakt worden in enige vorm van publicatie zonder voorafgaande toestemming van de redactie

Kat zoekt buitenplek

Soms kunnen schuwe zwervkatten niet terug naar hun vertrouwde omgeving. Voor deze katten zoeken we een buitenplek bij een boerderij, manege, tuinderij of een andere geschikte plek waar ze verzorgd worden. De katten zijn door de dierenarts nagekeken, gecastreerd/gesteriliseerd, ontwormd, ontvlood, ingeënt, gechipt en u wordt door ons begeleid met een buitenren om ze te laten wennen aan de nieuwe omgeving.

Wilt u één of meerdere katten een buitenkans geven?

**Ga naar de website voor meer informatie en het aanmeldformulier:
www.zwerfkattenrijnmond.nl/adopteer/buitenplek**